

Döme Zsuzsa, író

Anyák-napi versek

Fohászok	Játszótársam, édesanyám	Rózsabimbó
<p>Bánat, bánat, nehéz bánat, kerüld el édesanyámat! Alkonyatkor hogyha ballag haza, vezesd, fénylő csillag!</p>	<p>Eltakarom a szememet. Ilyenkor nem látsz engemet, azt képzelem legalábbis. Fogy az idő, fut az árny is.</p>	<p>A csokorban ott bujkálok, átölelnek tulipánok. Én vagyok a rózsabimbó, margaréta mellett ingó.</p>
<p>Hold, te vessél neki ágyat, ringasd el édesanyámat! Lábujjhegyen jöjj el, hajnal, ne tetézd a gondját bajjal!</p>	<p>Félek, eltűnsz, nem is merem hagyni kezem a szememen tovább, ezért előkapom mindkét kezem, mert jó azon</p>	<p>Margarétalevél-hintón ringatózó rózsabimbóm összezárja dacos szirmát, késlelteti kinyílását.</p>
<p>Szél! Szellőként lebbenj, szárnyad óvja féltőn jó anyámat! Rózsát százat teremj, kertem, hogy bármikor köszönthessem!</p>	<p>kacarászni, hogy' keresel: Összecsapott tenyerekkel csodálkozol: Nahát! Megvagy! Nekem az a jó, hogy te vagy, te vagy az én jobbik énem, fényességem sötét égen, játszótársam, édesanyám. Még sokáig vigyázz reám!</p>	<p>Rózsaszínű szirmozatom jó anyámnak tartogatom, anyák napján leszek bomló rózsabimbó, szirmot bontó.</p>